

ZBIERKA **ZÁKONOV**
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1946

Vyhlášené: 30.12.1946 Časová verzia predpisu účinná od: 28.04.1948 do: 28.06.1949

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

248.

Z á k o n

ze dne 20. prosince 1946

o úpravě svátkového práva.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část I.

§ 1.

Státně uznanými svátky jsou: Nový rok (1. leden), Sv. tří králů (6. leden), Velký pátek, pondělí velikonoční, Nanebevstoupení Páně, pondělí svatodušní, Božího Těla, Sv. apoštolů Petra a Pavla (29. červen), Nanebevzetí Panny Marie (15. srpen), Všech Svatých (1. listopad), Neposkvrněného Početí Panny Marie (8. prosinec), Hod Boží vánoční (25. prosinec) a druhý svátek vánoční (26. prosinec).

§ 2.

Památnými dny republiky Československé jsou: 7. březen podle zákona ze dne 7. března 1946, č. 52 Sb. (narozneniny presidenta Osvoboditele T. G. Masaryka), 1. květen (svátek práce), 5. červenec (sv. Cyrila a Metoděje), 6. červenec (mistra Jana Husi), 28. září (knížete sv. Václava) a 28. října jakožto státní svátek podle zákona ze dne 14. října 1919, č. 555 Sb.

§ 3.

(1) Pro státně uznané svátky a památné dny republiky Československé (§§ 1 a 2) platí ustanovení o nedělích.

(2) Okresní národní výbory učiní podle místních poměrů opatření, směřující k důstojné zevní oslavě dne 28. října.

(3) Po dobu, kdy toho vyžadují hospodářské zájmy státu a jejíž konec stanoví vláda nařízením, neplatí ustanovení o nedělích pro tyto státně uznané svátky a památné dny republiky Československé, případnou-li na všední den: Sv. tří králů, Velký pátek, Nanebevstoupení Páně, Božího Těla, Sv. apoštolů Petra a Pavla, Nanebevzetí Panny Marie, Neposkvrněného Početí Panny Marie, 7. března a 28. září. Církevní obřady připadající na svátky a památné dny vyjmenované v předchozí větě jest - pokud překročují rozsah obřadů o všedních dnech - přeložiti na následující nebo předcházející neděli. Není-li to možno, jest zaměstnancům umožniti, aby se mohli v těchto dnech zúčastniti církevních obřadů a oslav podle svého náboženského vyznání.

(4) Dovolí-li to hospodářské zájmy státu, může vláda i před ukončením doby, uvedené v odstavci 3, větě první, nařízením stanoviti, že pro některé svátky (památné dny) - po případě i pro jednotlivé oblasti státu - platí ustanovení o nedělích.

(5) Pro podniky, jichž nerušený provoz je ve veřejném zájmu nutný, může věcně příslušné ministerstvo v dohodě s ministerstvy vnitra a sociální péče správnými opatřeními stanoviti výjimky z ustanovení odstavce 1; bližší úpravu může vyhraditi příslušným nižším úřadům (orgánům).

Část II.

§ 4.

(1) Případne-li některý ze dnů, uvedených v §§ 1 a 2, na jiný den než na neděli, přísluší zaměstnancům, kteří proto v tento den nepracují a nemají za tento den nárok na mzdu nebo plat, náhrada za ušlý výdělek.

(2) Nejsou-li mzda nebo plat zaměstnanců pevně určeny podle hodin, dnů nebo delších časových období, bere se za základ pro výpočet náhrady podle odstavce 1 průměrný výdělek za poslední mzdové období.

(3) Zaměstnancům, kteří bez dostatečné omluvy zameškali pracovní směnu (nebo její část) bezprostředně předcházející nebo následující po dni, za nějž přísluší nárok podle odstavce 1, se neposkytne náhrada za ušlý výdělek podle tohoto ustanovení.

(4) Náhrada za ušlý výdělek podle odstavce 1 se neposkytuje rovněž těm zaměstnancům, kteří bez dostatečného důvodu nebo omluvy zameškali pracovní směnu (nebo její část), konanou v rámci platných předpisů v některých ze dnů, uvedených v §§ 1 a 2, když případnou na jiný den než na neděli.

§ 5.

(1) Domáckým dělníkům a jim na roveň postaveným domáckým živnostníkům a zprostředkovatelům domácké práce přísluší za každý den, uvedený v §§ 1 a 2, pokud případně na jiný den než na neděli, 1 % z pracovní odměny, dosažené v posledních bezprostředně předcházejících 4 kalendářních měsících.

(2) Pracovní odměnou se rozumí hrubá odměna bez příplatků na hotová vydání.

(3) Podnikatelé domácké práce jsou povinni nahraditi zprostředkovatelům domácké práce částky, které tito vyplátili domáckým dělníkům a jim na roveň postaveným domáckým živnostníkům podle ustanovení odstavce 1.

§ 6.

(1) Koná-li se práce v některý den uvedený v §§ 1 a 2, pokud nepřipadá na neděli, přísluší zaměstnanci za každou v tento den odpracovanou hodinu skutečně docílený výdělek, zvýšený o zvláštní příplatek, který se rovná

- a) u zaměstnance pracujícího v časové mzdě jeho skutečné hodinové mzdě,
- b) u zaměstnance pracujícího v úkolu nebo premiové soustavě průměrnému hodinovému výdělku, jehož docílil v posledním ukončeném mzdovém zúčtovacím období,
- c) u zaměstnance s měsíčním platem $1/200$ jeho hrubého měsíčního platu.

(2) Ustanovení platných mzdových (platových) vyhlášek, platných kolektivních smluv nebo jiných ujednání o výši příplatku za práci ve sváteční dny (dny pracovního klidu), pokud odporují ustanovení odstavce 1, se zrušují.

(3) Je-li odpadlá pracovní doba delší než doba, kterou zaměstnanec v dotýčný den skutečně odpracoval, obdrží vedle odměny za odpracovanou dobu podle odstavce 1 ještě náhradu ušlého výdělků za zbývající část odpadlé doby pracovní, vypočtenou podle § 4.

(4) Učni, který pracuje v některých ze dnů vyjmenovaných v §§ 1 a 2, zvýší se stanovený týdenní (měsíční) vychovávací příspěvek o 1/48 (1/200) za každou v tento den odpracovanou hodinu.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 neplatí pro zaměstnance, jimž se proto, že ve svátek (památný den) pracovali, poskytne náhradní volný den. Za takový náhradní volný den jim přísluší náhrada podle ustanovení § 4.

§ 7.

Ustanovení §§ 4 až 6 neplatí pro dny, na něž se vztahuje předpis § 3, odst. 3.

§ 8.

Ustanovení §§ 4 až 7 platí pro zaměstnance soukromé i veřejné.

Část III.

§ 9.

(1) Zrušují se, pokud se v tomto zákoně neustanovuje jinak, všechny předpisy, které odporují ustanovením tohoto zákona, zejména zákon ze dne 3. dubna 1925, č. 65 Sb., o svátcích a památných dnech republiky Československé.

(2) Zrušuje se použitelnost vládního nařízení ze dne 9. března 1939, č. 63 Sb., kterým se doplňuje a mění zákon ze dne 3. dubna 1925, č. 65 Sb., o svátcích a památných dnech.

(3) Ustanovení § 11 zákona ze dne 23. dubna 1925, č. 96 Sb., o vzájemných poměrech náboženských vyznání, zůstávají nedotčena.

§ 10.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1947; provedou jej ministři vnitra a sociální péče v dohodě s ostatními zúčastněnými členy vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Nosek v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

